

Prvi odzivi spodbudni!

Akcija za Pacug, izgradnja tega prepotrebnega otroškega letovišča je v polnem teku. V nekaterih skupnostih so prvi krog zbiranja prispevkov že zaključili, ponekod pa so smatrali, da se je za takšno aktivnost treba dobro pripraviti. Vsekakor pa že lahko ugotavljamo, da je odziv nad vse spodbuden. Prispevke zbirajo v krajevnih skupnostih pa tudi v delovnih organizacijah. Morda smo bili v naših prvih obrazložitvah malce prepovršni, ali pa se nam je zdelo vse že kar preveč jasno. Zato naj ponovimo, da se vsi prispevki naših občanov zbirajo izključno na sedežih krajevnih skupnostih ali pa neposredno na račun ZPM. Vsi tisti, ki so sicer zaposleni v naši občini, živijo pa izven nje, pa imajo možnost združevati ta sredstva v svoji delovni organizaciji (pri sindikatu) ali pa jih direktno nakazujejo na že omenjeni račun ZPM.

Pa še to! V naši rubriki Dinar za Pacug objavljamo izključno in samo imena tistih občanov, KS ali delovnih organizacij, ki so nakazali prispevek na račun ZPM.

Praktično nimamo možnosti, da bi objavili imena vseh, ki so svoje prispevke nakazali v krajevni skupnosti ali v delovni organizaciji. Skupno zbrana sredstva v KS pa so, potem ko so nakazana, objavljena kot skupen prispevek tam živečih občanov.

Pojasnilo

V predzadnji številki Naše komune z dne 20. marca 1979 ste Za Pacug pomoto objavili, da je naša šola prispevala samo 1.000,00 din iz SSP. V resnici smo prispevali 10.000,00 din, zato prosimo, da v naslednji številki pomoto popravite in napišete: Osnovna šola Škofljica 10.000,00 din iz SSP.

Ravnatelj šole:
FRANCE ČEBAŠEK

Morda še dodatno pojasnilo. Kot smo v prvih vrsticah našega zapisa objavili, v nekaterih KS zaključujejo ta prvi krog zbiranja prispevkov; seveda imajo vsi krajanje še vedno možnost prispevanja (denar ali obveznice) neposredno na račun ZPM.

Pacug — otroški kotichek veselja ob morju

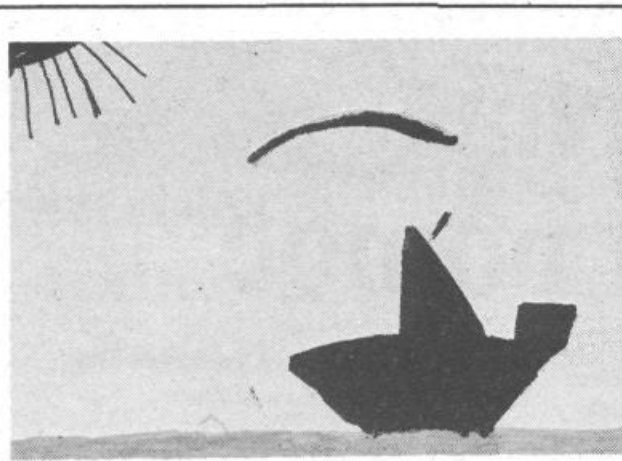
Tovarišica razredničarka nam je razdelila belo in črno potiskane pole papirja, ki smo jih nekateri že komaj čakali. Vsi veseli smo jih izpolnili in izpolnjene oddali v tajništvo. In potem smo vse tiste dolge dneve, ki so nas še ločili od počitnic, sanjarili v šolskih klopih in doma. Komaj smo že čakali na tisti trenutek, ko smo se obloženi s kovčki stlačili v avtobus in se med seboj ogledovali, še prav nič prijateljsko. Bili smo tihi, nekateri so se v mislih še poslavljali od doma, obenem pa so se že veselili štirinajstih dnevov v zalivu otroškega raja PUCUGU. Sledilo je dve uri dolgo potovanje od Ljubljane do Pučaga. Vseeno smo bili na moč veseli, veseli tistih tesnih lesenih hišic, razporejenih med drevjem, postelj v njih, ki so škripale, veseli smo bili peščenega, ne prevelikega igrišča, majhne betonske plaže s pomolom in morjem, ki se je izgubljalo nekje v daljavi. Ta majhen zaliv se je končaval na obeh straneh s hribi in skalami, po katerih se je lahko prišlo na eni strani do Strunjana in na drugi strani do Fiese. Ta zaliv ima obliko velikega kotla, ki je navpično čez polovico prerezan in obdan z zelenimi in zavetja polnimi drevesi, skozi katere se vije ozka, peščena cesta do tega otroškega »raja«. Z radostjo v srcu in nasmehom na ustnicah smo se vsi brezskrbni, že prijatelji, zapodili v hišice in tam pre-

živeli veselih štirinajst dni. Bili smo veseli, brezskrbni, imeli smo vse. Vendar smo posebno starejši pionirji in mladinci nekaj pogrešali. Želeli smo več svobode in želeli smo si več zabave.

Mogoče bo zdaj, ko bodo Pacug obnovili, poskrbeli tudi za te kratke vešele zabave, ne samo za nas, temveč tudi za mlajše. Vendar pa se vsi nečesa bojimo. Bo Pacug potem, ko bo obnovljen, privabljal otroke še z večjim zanimanjem? Bo potem še tako domač, varen, kjer lahko kričiš, se podiš, kjer nikogar ne moti polomljen stol, škripajoče postelje? In hišice, majhne, tesne, ki so nas vedno prisilile, da smo jih zapustili in odšli ven na sonce, kjer smo ponoči naskrivaj skakali skozi okno ter delali tovarišem sive lase? Bo res ta »novi« Pacug še vedno tako prijazen, poln otroškega smeha, veselja, majhnih in velikih skrivnosti?

V šoli smo se precej pogovarjali o tem in tovarišica razredničarka nam je tudi razdelila perspektive s slikami, na katerih je tudi načrt obnovljenega Pacuga. Vsi smo se strinjali, da je Pacug potrebno preurediti. Domenili smo se, da zbere vsak v našem razredu 100,00 din. Sedmi in osmi razred so imeli ples v ta namen. Vstopnina je bila 8,00 din in ta denar je šel za Pacug.

VESNA KOVAČ

akcija
za pacug
— račun
za izgradnjo
pacuga —
501-01-678-
51542

za Pacug

Vplačila na žiro račun:
popravek O. Š. ŠKOFLJICA je nakazala 10.000,00 ne pa 1.000,00

GG Ljubljana TOZD GOZDNI OBRAT ŠKOFLJICA	1.000,00 din
KK SZDL MALČI BELIČ	3.870,00 din
OOS TOZD ZA GOZDARSTVO	500,00 din
UČENCI O. Š. TRNOVO	150,00 din
NEZNANI TOVARIŠI	1.000,00 din
TEHNIČNA ŠOLA ZA STROJNIŠTVO	750,00 din
KOVAČIČ KAROLINA, Jamova 3	300,00 din
UČENCI O. Š. VIČ	10.000,00 din
UČENCI O. Š. TRNOVO	800,00 din
UČENCI O. Š. TRNOVO	4.873,30 din
OOS O. Š. VIČ	3.000,00 din

Vplačila z obveznicami in denarnimi prispevki na ZPM
KK SZDL BREZOVICA

140.021,55 obvez.

KK SZDL VRHOVCI

20.390,00 din

KK SZDL BREZOVICA

43.733,00 obvez.

NEZNANO (TEHNIČNA SREDNJA ŠOLA STROJNA)
KK SZDL KRIM-RUDNIK

10.140,00 din

KK SZDL NOTRANJE GORICE

13.900,00 obvez.

KK SZDL ŠKOFLJICA

1.300,00 din

SO DOM NA BOKALCIH
KOKOŠINEK SONJA VELIKE LAŠČE
UČENCI O. Š. RUDNIK

500,00 din

KK SZDL TRNOVO
KK SZDL MALČI BELIČ
KK SZDL KOZARJE

52.500,00 obvez.

KK SZDL BREZOVICA
OOS VVZ TRNOVO

7.950,00 din

KK SZDL VIČ

136.000,00 obvez.

ANDERLUH MILI, Tbilisijška 104
KERŠTEJN ANDREJ, ZTKO VIČ-RUDNIK
KK SZDL KRIM-RUDNIK

16.590,00 din

KK SZDL MALČI BELIČ
ČEPON DRAGO IN VESNA, Predjamska 8
ČEPON LOJZE IN MARIJA, Predjamska 8
UČENCI O. Š. ŠKOFLJICA

39.400,00 obvez.

MERCATOR TOZD DOLOMITI
ZAVOD ZA SLEPO IN SLABOVIDNO MLADINO

6.450,00 din

25.763,90 obvez.

1.000,00 obvez.

422,95 obvez.

2.006,00 din

14.300,00 obvez.

1.200,00 obvez.

100.700,00 obvez.

16.951,00 din

12.600,00 obvez.

3.161,50 obvez.

100,00 din

28.770,00 obvez.

5.470,00 din

624,95 obvez.

1.200,00 obvez.

40.400,00 obvez.

9.130,00 din

12.200,00 obvez.

1.200,00 obvez.

1.500,00 obvez.

5.424,00 obvez.

8.851,00 din

2.050,00 obvez.

13.000,00 obvez.

OB REVII PEVSKIH ZBOROV In zadonela je pesem...

Vsakoletni koncert pevskih zborov ZKO Ljubljana Vič-Rudnik se je tokrat odvijal v dveh delih. 24. marca so zbori nastopali v Horjulu, 31. marca pa v dvorani na Brdu.

To manifestacijo lepega zborovskega petja je obiskalo več znanih gostov, med njimi častni gost skladatelj in pevovodja Radovan Gobec, dolgoletni mentor in prijatelj viških zborov. Nastop v Horjulu je lepó uspel, zato smo se odločili, da na Brdu vprašamo za mnenje o prireditvi še same izvajalce. Takoj po končanem nastopu na Brdu smo pevovodje posameznega zbora vprašali, kako ocenjujejo pomen koncerta pevskih zborov v naši občini in kako jim je uspel nastop (ali so zadovoljni s pevci). Dobilimo smo tele odgovore:

NADJA ZALOŽNIK, zborovodkinja mešanega zbora KUD Polhov Gradec: »Prireditve je zelo pomembna za napredek glasbene kulture. Posebno je pomembna za naše pevce, ki so šele na začetku poti, saj so začeli peti šele decembra in potrebujejo možnosti za sočnanje s publiko. Moram reči, da so pevci na vajah zapeli bolje kot na nastopu, najbrž zaradi treme. Organizacija je zelo dobra, tudi odziv publike je odlični.«

ZMAGA ŽNIDERIČ, zborovodkinja moškega zbora KUD »Zadrugar« Notra nje Gorice: »Prireditve pomeni afirmacijo za pevce, ki imajo tako spodbudo za delo in plačilo za vloženi trud. Z nastopom pevcev sem zadovoljna, čeprav so sposobni zapeti še boljše.«

MAVRICIJ SLATNAR, zborovodja moškega zbora KPD slepih in slabovidnih »Karel Jeraj«. »Zbor je ponesel slovensko pesem preko meje naše domovine, nastopal je tudi v Skopju in Beogradu, v naši ožji domovini ga pa vsi poznajo. Na koncertih pevskih zborov nastopamo vsako leto že od začetka. Razvoj zborovskega petja v naši občini je očiten. Sprva je bilo malo zborov in je moral vsak zbor zapeti več pesmi, a kljub temu je bila samo ena prireditve. Danes je drugače. Danes se je pokazalo, koliko pomeni današnje zborovsko petje. S svojimi pevci sem zelo zadovoljen. Vaje imamo sicer samo enkrat na teden, toda uspeli smo našturirati težke pesmi, da bi se dostojno predstavili na tej veliki prireditvi, saj smo tako rekoč njeni pobudniki in stalni gostje. SRDJAN RIBAROVIC, zborovodja mešanega zbora Preserje DPD Svoboda Podpeč: »Prireditve je najmočnejši impulz za razvoj zborovskega petja v naši občini, saj je to redno vsakoletno srečanje, na katerem se izmenjujejo izkušnje in navezujejo stiki med zbori, ki imajo s tem možnost, da se predstavijo tuji publiki. Z nastopom pevcev sem zelo zadovoljen, saj so se zelo potrudili. Užitek je nastopati pred nabito polno dvorano. Sam sodelujem na teh koncertih že od začetka in opažam njihovo koristno poslanstvo, saj je zborov vedno več, napreduje pa tudi kvaliteta.«

JOŽICA LAVRIŠA, zborovodkinja mešanega zbora PD Horjul: »Naši pevci so šele letos začeli s petjem v

zboru in to pomeni v našem kraju sploh prvi odrasli pevski zbor. So določene težave, toda z nastopom mojih pevcev sem zelo zadovoljna. Na ta koncert bomo še prišli, saj nam nudi možnosti nastopanja na tujih odrih in stike z drugimi zbori. Kmalu bomo imeli celovečerni nastop doma.«

VIKTOR MUŽENIČ, zborovodja okteta »Hoja« Podpeč: »Lepo je, če imajo zbori možnosti za nastope. Vesel sem, da smo bili pri publiku tako dobro sprejeti, da smo morali pesem ponavljati. S pevci sem zelo zadovoljen, od koncerta do koncerta so boljši. Ob tem je potrebno povedati, da oktet deluje že več kot deset let in da so kot prvi pevci v naši občini dobili srebrna Gallusova odličja. Omenim naj še to, da je oktet našel skupen jezik z delovno organizacijo »Hoja«. Tako nimamo materialnih težav in se lahko posvetimo ustvarjalnemu delu.«

MIRKO GORENŠEK, zborovodja moškega zbora KPD Barje: »Organizacija je na višku, vsak ima svoje mesto, svojega vodiča. Prijetno je kljub temu, da je na majhnem prostoru veliko pevcev. Ta prireditve ima zelo velik pomen. Zbori, mlajši po stažu, imajo možnosti slišati boljše in tako na neboleč način spoznavati, da bo potrebno še veliko truda do želene kakovosti. Ocenjevanje zborov na teh tekmovanjih ima namreč to slabo stran, da taka ocena pevce prizadene (nimajo vsi enakih pogojev niti enakega daru) in jim včasih celo vzame pogum. Z nastopom mojih pevcev sem zelo zadovoljen, saj so lepo zapeli. Publika nas je tople sprejela.«

MIRKO REBOLJ, zborovodja gostujočega prosvetnega društva »Heraj Iztok« Rakek: »Prireditve je zelo pomembna, saj se tu srečajo pevci, ki jih združuje lepota zborovske pesmi. Za nas je to še posebno pomembno srečanje, saj smo lahko ugotovili, kje so v svojem ra-

zvoju zbori iz občine, ki ni naša. S svojimi pevci sem zelo zadovoljen, saj so na nivoju viško-rudniških.«

Tov. MAKOVEC: »Koncert je izjemno pomembna prireditve, saj je pravzaprav vzpodbudil k petju vrsto zborov. Začetek ni bil posebno bleščeč, toda prireditve se je selila iz kraja v kraj in budila veselje do petja. Na prvem koncertu sta bila dva pevka zbora in folklorna skupina, danes je 15 pevskih zborov, ki so zrasti tudi v kvaliteto. Tu se je običajno popravljala konflikt med pevci in zborovodji. Pevovodje so običajno iskali na koncertih lastno afirmacijo in so zahtevali od pevcev težke pesmi, ki pa jih nekateri niso dohajali in so se temu upirali. A vedno se je našla ustrežna pot in kvaliteta je rasla. Novost koncertov so povabljeni zbori izven občine. Namen tega je, da se primerja stopnja razvoja in da se da možnost zborom, da nastopajo tudi v širšem merilu.«

Profesor CVETKO BUDKOVIČ, ravnatelj glasbene šole Vič-Rudnik, predsednik glasbeno vokalne komisije pri ZKO: »Sam sem organizator (16 let), zato imamo vpogled v razvoj pevke kulture na Viču, količinsko in kakovostno. Pevski zbori naraščajo po številu, starejši zbori pridobivajo na kvaliteto, ki se odraža v sporedu pesmi, ki so v harmonskem in ritmičnem pogledu čedalje bolj zahtevne. Zlasti zbori z daljšo tradicijo so že dobro ubrani, intonacijsko zvenijo čisto in tudi v interpretacijskem pogledu jih zborovodje smiselno oblikujejo. Razveseljiv napredek so pokazali zlasti pevski zbori z Brezovice, Iga in Horjula.«

Po končani prireditvi dvorana ni postala prazna. Napolnili so jo pevci, ko so se zbrali na prijateljskem srečanju. Vzdušja ni bilo potrebno umetno ustvariti, saj se, pevci znajo zabavati. Ob veseljem razpoloženju so si izmenjavali izkušnje in sklepali prijateljstva. E. L.